

[Hanne Reintoft.]

danne grundstenen i børne- og ungdomsfor- sorgen, vel at mærke med hver deres ar- bejdsopgaver.

Vi konstaterer med tilfredshed, at folke- og invalidepensionisternes kontaktudvalg får lejlighed til at få en repræsentant i det styrelsesråd, der skal nedsættes. Men må jeg samtidig beklage, at man ikke også sørger for en bedre direkte repræsentation af den meget store personalegruppe på omkring 15.000 organiserede mennesker inden for hele den sociale sektor, som faktisk danner basis for, at alt vores sociale arbejde kan udføres. Det kan vel overvejes og nås endnu, og måske skulle ministeren overveje, om ikke ved udvælgelsen til rådet en af de ministere- rielt udpegede administrativt kunne komme med som repræsentant for denne gruppe, ligesom man har gjort for pensionisternes. Jeg tror, det vil give meget stor tilfredshed. Det drejer sig som sagt om mange menne- sker, der er basis for hele vort sociale appa- rat. Jeg vil gerne høre ministerens svar på det.

Med hensyn til den særlige lov om ånds- svageforsorg kan vi støtte mindretallets forslag om mere demokrati i sammensætning- en af både det centrale og de lokale vejle- dende råd. Her havde vi også gerne set en yderligere direkte og talrig repræsentation for basispersonalet i åndssvageforsorgen, nemlig omsorgspersonalet, der udgør 3.000 personer og danner grundlaget for virksom- heden også her. Jeg vil gerne spørge mini- steren, om ministeren mener, at disse har opnået tilstrækkelig repræsentation ikke mindst i de lokale råd. Det skal dog samti- dig tilføjes, at vi som fremhævet ved første behandling ser det som en stor fordel, at den mere eller mindre private bestyrelse med sine mere og især mindre heldige dispositio- ner ikke fortsætter. Må jeg i øvrigt her spørge ministeren, hvornår vi får den længe lovede dommerundersøgelse af visse for- hold i den bestyrelse, jeg tidligere har om- talt.

Jeg spurgte ministeren i spørgetiden i januar, og da blev den lovet os i februar. Jeg har regnet ud, at den først skal komme, når bestyrelsen er nedlagt, fordi det faktisk ikke er særlig tiltalende forhold, men hvis den kunne komme forinden, hører jeg meget gerne dette bekræftet.

Jeg kan bestemt støtte, at socialdemokra- tiet bebuder kontante forslag om socialre- formens indhold. Det har hele tiden været en farlig leg at vedtage en tom struktur, og debatten må snarest i gang om indholdet. Jeg bemærkede mig — men det er måske mere kuriositet, end det er virkelig politik — at man her for første gang i socialdemo- kratiets historie taler om fuld dækning ved indtægtstab ved sygdom, ulykke eller ar- bejdsløshed i stedet for at bruge vendingen „egentlig dækning“. Er det en nyvakt er- kendelse af, at man skal have 100 pct.s dækning, eller er det en fejlskrivning? Eller er det sådan en, skal vi sige gang gas?

Der har været diskussion om ankeadgang og oplysning om det. Det har undret mig meget at se ministerens forbeholdne udtale- lelse om denne ankeadgang. Jeg kan huske, jeg i sin tid rejste spørgsmålet under den forhenværende socialminister, der gav mig tilslutning til, at ankeforholdene måtte ændres betydeligt, og jeg mente også at have forstået på den nuværende regering, at vi faktisk her i folketingsalen var enige om, at adgangen til anke og oplysningen om adgangen til anke skulle gøres helt anderle- des demokratisk og let. Jeg mener, det må være en absolut pligt, at der skal oplyses om rettigheder til ydelser, om rettigheder til hjælp og om ankeadgang, hvis ikke man får disse ydelser eller denne hjælp. Og jeg kan gentage, at vi ikke er tilfreds med kommis- sionens skitserede ankeapparat. Som jeg før har nævnt, mener jeg, det bør gøres betyde- lig mere tilgængeligt, det bør bestå af sag- kyndige og folkevalgte med lokalkendskab og med nær tilknytning til den pågældende egns befolkning, og endelig må det have forpligtelse til efter mundtlig og skriftlig orientering at træffe afgørelsen inden en fastsat og bestemt ikke for lang tidsfrist.

Der er som sagt i det hele taget nok at være utilfreds med, også de henkastede bemærkninger om, at man må søge at skaffe sig kvalificeret personale. Jeg tror, at kvali- ficeret personale bliver en simpel nødven- dighed, hvis dette forslag ikke skal blive fia- sko eller kaos, og det vil som sædvanlig gå ud over de socialt dårligst stillede. Det er muligt, dette personale ikke eksisterer, men vi kan i hvert fald ikke klage over mang- lende interesse blandt vor ungdom for at få de sociale uddannelser. Vi snakker så tit om,